ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ροΰσβελτ ('Ακαδημί ας) 60 — Τηλ. 613.859 | ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ | Περίοδος Β΄ — 'Αριθ.Φύλλου 151 (245)

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

'Η Τραπεζιτικὴ "Ενωσις ἐπὶ τῆς 'Εκθέσεως τῶν πεπραγμένων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης.

'Ελάβομεν καὶ δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰς παρατηρήσεις τῆς Τραπεζιτικῆς 'Ενώσεως (Σύλλογος ἀπομάκρυνθέντων ὑπαλλήλων τῆς πρώην 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος) ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῶν μετόχων της.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τῆς ἀνακοινώσεώς της ὑπὸ χρονολογίαν 2 'Απριλίου ε.ἐ ἡ Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἐξέθεσε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους προεῆλθεν αὕτη εἰς τὴν ἀπόφασιν, καὶ ὀρθῶς, ὅπως μὴ παραστῇ εἰς τὴν ἐφετεινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης. Οἱ λόγοι οὗτοι ἐνσωματοῦνται κυρίως εἰς τὸ ἐκεῖ διατυπωθὲν «ὅτι ὁ Σύλλογος παρίστατο ἄλλοτε, διότι ἡ αὐθαιρεσία δὲν ἀπετέλει τὸν Νόμον τῆς Τραπέζης».

Μολονότι ὅλον τὸ προσωπικόν, ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλοι, ἀπομακρυνθέντες ὑπάλληλοι, συνταξιοῦχοι, ζῶμεν ὅλοι τὸ παιζόμενον εἰς βάρος τοῦ 'Ιδρύματος καὶ τοῦ Προσωπικοῦ αὐτοῦ δρᾶμα, δὲν θὰ ἀπετέλει ἐν τούτοις πλεονασμὸν ὁ σχολιασμὸς σημείων τινῶν, τῆς ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως πεπραγμένων.

Α) Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΩΣ «ΣΥΝΟΛΟΝ»

'Η ἔκθεσις πεπραγμένων τῆς Τραπέζης, τὴν ὁποίαν ὁ Διοικητὴς αὐτῆς κ. Κων)νος 'Ηλιάσκος ἀνέγνωσεν ἐξ ὀνόματος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης ἀποτελεῖται ἐξ ἔνδεκα (ἀραβικὸς ἀριθμὸς 11) σελίδων. Εἰς τὴν 'Ελλάδα ἐδιδάχθησαν τὸ «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ» τὸ «λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσοφεῖν» τὸ «σοφὸν τὸ σαφὲς». 'Αλλὰ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν μὴ νομισθῇ τὸ παράπαν ὅτι πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς μιᾶς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, διότι ἡ κυκλοφορήσασα ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων εἶναι τὸ γυμνότερον ἀπὸ ἀπόψεως ἐννοιῶν τεῦχος, τὸ ὁποῖον ἐνεφανίσθη ποτὲ εἰς τὰ Τραπεζιτικὰ 'Ελληνικὰ χρονικά. Εἶναι ἁπλούστατα ἐφαρμογὴ τῶν συνηθειῶν τοῦ Καταστήματος τῆς ὁδοῦ Σταδίου, μὲ τὰς ὁποίας ὁ κ. Διοικητὴς νομίζει, ὅτι δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς παγίους θεσμοὺς τοῦ ἱεροῦ Τεμένους τῆς ὁδοῦ Αἰόλου.

'Ο κ. Διοικητής, διακόπτων πάντα δεσμὸν μὲ τὰς παραδόσεις τοῦ 'Ιδρύματος τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ, δὲν προτάσσει τῆς ἐκθέσεως τῶν καθ' αὐτὸ πεπραγμένων τῆς Τραπέζης μίαν ἀνασκόπησιν τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας, τῶν συμβαινόντων εἰς τὸν ἔξω τῆς 'Ελλάδος κόσμον, ἀγνοῶν προφανῶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συνέβαινε, καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ μεταξὺ τῶν λαῶν ἐπικοινωνία διεξήγετο μὲ τὰ πρωτόγονα συγκοινωνιακὰ μέσα, τὴν ἀλληλεπίδρασιν τῶν οἰκονομιῶν τῶν πολιτειῶν τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας, τῆς ὁποίας μέλος... ἀσφαλῶς εἶναι καὶ ἡ 'Ελλάς.

'Η Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ἀπετέλει τὸ κυριώτερον γεγονὸς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Χώρας μας καὶ πᾶσα οἰκονομικὴ μονάς, πᾶς "Ελλην, ἀνέμενε τὰς γνώμας καὶ συμπεράσματα τοῦ οἰκονομικοῦ ἡγέτου τῆς Χώρας (διότι οἰκονομικὸς ἡγέτης εἶναι ὁ Διοικητὴς τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης) διὰ νὰ λάβῃ πλήρη γνῶσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας καὶ τῶν συμβαινόντων ἀλλαχοῦ καὶ ρυθμίσουν ὅλοι οἱ "Ελληνες τὴν ἐπιβαλλομένην ἐκ τῶν συμφερόντων τῆς Χώρας πορείαν των. 'Αντὶ τούτου, ὁ κ. Διοικητὴς εἰς τὸ ὀλιγοσέλιδον τεῦχός του ἀναλίσκεται εἰς τὸ «πόσα χρήματα θὰ ἐκέρδιζεν ἡ Τράπεζα ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ἡ νόμῳ θεσπισθεῖσα μείωσις τοῦ ἐπιτοκίου» καὶ εἰς τὸ «πόσα πράγματι ἡ Τράπεζα ἀποκερδαίνει ἐκ τοῦ σφαγιασμοῦ τοῦ προσωπικοῦ της», τὸν ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ ἀγλάϊσμα εἰς τὸ Τραπεζιτικὸν στερέωμα.

Β) ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

1) Δὲν εἶναι εὔκολον ἐκ τοῦ 'Ισολογισμοῦ νὰ συλλάβῃ τις τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῆς Τραπέζης. Διὰ τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐγίνετο πάντοτε καὶ λεπτομερὴς ἀπολογισμὸς ἑνὸς ἑκάστου κονδυλίου αὐτοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν γίνεται σήμερον λεπτομερῶς, ὅπως ἄλλοτε, δι' ὃ καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἡ δέουσα ἐπ' αὐτοῦ κριτική. 'Οπωσδήποτε ὅμως δύναταί τις νὰ παρατηρήσῃ τὰ ἑξῆς

'Ο δημοσιευθεὶς ἰσολογισμὸς ὡς καὶ ὁ περισυνὸς τοιοῦτος, παρουσιάζει τὴν κατωτέρω εἰκόνα, ὅτι περιέχει ἰδιαίτερον κεφάλαιον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Βιομηχανικὴν πίστιν. Εἶναι μία καινοτομία, ἡ ὁποία ὄντως ἔχει πολλὰ τὰ ὑπὲρ' αὐτῆς, ὅταν τοσοῦτος γίνηται λόγος περὶ ἱδρύσεως νέου Βιομηχανικοῦ Τραπεζιτικοῦ 'Οργανισμοῦ. Εἶναι ὅμως πολὺ λυπηρὸν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ κατάταξις τῶν κονδυλίων γίνεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν Βιομηχανικῶν ἀξιῶν ἤτοι ἡ συμμετοχὴ τῆς Τραπέζης εἰς τὰς Βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις νὰ προκύπτῃ ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ, ὅτι ἐπεκτήθη ἐκ χρημάτων τῶν καταθέσεων. Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἂν ἡ Τράπεζα διὰ χρημάτων τῶν καταθετῶν της ἀπέκτα μετοχὰς 'Εταιριῶν καὶ ἐν προκειμένω Βιομηχανικῶν 'Επιχειρήσεων. 'Εκεῖνο δ' ὅμως, τὸ ὁποῖον εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς ἐν τῇ 'Εθνικῇ Τραπέζῃ ζῶντας, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον φαίνεται ἀγνοῶν ὁ κ. Διοικητής, εἶναι, ὅτι ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα ἐπενέδυε μόνον (τονίζομεν τὸ μόνον) τὰ κεφάλαιά της εἰς κινητὰς ἐν γένει ἀξίας. Τίνος εἴδους διὰ τὴν τράπεζαν κινδύνους εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ δημιουργήσῃ ἡ κατάταξις αὐτὴ τῶν κονδυλίων δὲν εἶναι τῆς παρούσης στιγμῆς νὰ ἀναπτύξωμεν.

2) Αἱ εἰσφοραὶ τῆς Τραπέζης εἰς τὰ 'Ασφαλιστικὰ Ταμεῖα εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Λογαριασμοῦ «Κέρδη καὶ ζημίαι» ἀνέρχονται διὰ τὸ ἔτος 1954 εἰς δραχμ. 30 περίπου ἑκατομμύρια. Τὸ κονδύλιον τοῦτο ἐμφανίζεται πολὺ μικρόν, ἐξάγεται δὲ ἐξ αὐτοῦ αὐτομάτως τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν περιλαμβάνει εἰς τὸ κονδύλιον τοῦτο τὰς καταβολάς, τὰς ὁποίας ἐκτὸς τῶν εἰσφορῶν ἐνεργεῖ πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, διὰ νὰ δύναται τοῦτο νὰ πληρώνῃ τὰς συντάξεις. Τὸ συμπέρασμα τοῦτο εἶναι ἀδιάσειστον, διότι ἐνισχύεται καὶ ἐκ κατηγορηματικῆς δηλώσεως τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐν τῇ ἐκθέσει του, καθ' ἣν δήλωσιν «ἡ χρηματοδότησις αὕτη ἀποτελεῖ ἐκταμίευσιν τόσον διὰ τὴν Τράπεζαν ὅσον καὶ διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Ταμείου, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ δανειζομένη μὲ τὸν παρόντα ρυθμόν, ἐ ὁποῖος κινδυνεύει νὰ ἀπορροφήσῃ ἐντὸς δύο ἐτῶν ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν αὐτοῦ.»

'Εν ἄλλαις λέξεσιν, λέγει καθαρὰ ὁ κ. Διοικητὴς τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα δίδει εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τὰ δίδει οὐχὶ ἐπιχορηγήσεως ἕνεκεν ἀλλὰ αἰτίᾳ δανείου δηλαδὴ δὲν ἐπιχορηγεῖ ἡ Τράπεζα τὸ Ταμεῖον, ἀλλὰ δανείζει αὐτό. "Ολα ὅμως ταῦτα εἶναι ὅλως ἀντίθετα πρὸς μίαν σοβαρωτάτου περιεχομένου ἐπιστολήν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ φυλάσσηται καὶ ἀσφαλῶς θὰ φυλάσσηται ἐπιμελῶς παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων καὶ διὰ τῆς ὁποίας ὁ κ. Διοικητὴς ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον πᾶσαν ζημίαν θετικήν τε καὶ ἀποθετικήν. ἡ ὁποία προέκυψε ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεως προσωπικοῦ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 2510.

Παρατίθεται κατωτέρω τὸ

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ

Μὲ ὡραιοδόνητον συγκίνησιν καὶ ἀνέκφραστον ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν ἀπευθύνομεν τὰς καλυτέρας τῶν εὐχῶν μας πρὸς τοὺς ἀδελφούς - ἀγωνιστὰς τῆς Κύπρου.

'Η νέα φάσις τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων ἀποτελεῖ ζωντανὴν ἀναβίωσιν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21. Οἱ ἀδελφοὶ Κύπριοι, ἀπὸ ἐκείνας τὰς μεγάλας μορφὰς τοῦ 21, παρέλαβον, ὡς ἐθνικὴν κληρονομίαν, τὴν σκυτάλην τῆς ἐλευθερίας καὶ ἦλθε τώρα ἡ μεγάλη στιγμὴ νὰ τὴν λαμπρύνουν μὲ μίαν νίκην. "Ηλθεν ἡ στιγμή, οἱ Δυνάσται τῆς Δύσεως νὰ ὑποστείλουν καὶ ἀπὸ τὴν ἑλληνικήν μας Κύπρον τὸ ρυπαρὸν λάβαρον τῆς ἀποικιακῆς δουλείας.

Οἱ ἀγωνισταὶ τῆς Κύπρου μὲ τὴν καθολικὴν συμπαράστασιν τοῦ 'Ελληνισμοῦ θὰ ἀνακτήσουν συντόμως τὴν ἐλευθερίαν των. Εἰς τὸν ὡραῖον ἀγῶνα των θὰ στεφθοῦν ἀπὸ τὸν ἀμάραντον στέφανον τῆς νίκης καὶ τῆς δόξης.

'Αλλὰ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γηραιᾶς 'Αλβιόνος θὰ παραμείνῃ ἀνεξίτηλον τὸ στίγμα. Καὶ τὸ στίγμα τοῦτο ἔχει ἐντονωτέραν χροιάν, διότι ἐπιμένουν ἀκόμη νὰ διατηροῦν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας τὰ γνήσια τέκνα τῆς χώρας ποὺ εἰσήγαγε πρώτη εἰς τὸ λεξιλόγιόν της τὴν λέξιν «ἐλευθερία».

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

'Απευθυνόμενοι καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης μας ὑπενθυμίζομεν τὴν ἱερὰν, τὴν ἀνθρωπιστικὴν καὶ συγχρόνως ἐθνικὴν ὑποχρέωσιν τηνόποίαν ἔχομεν ὅλοι μας νὰ προσφέρωμεν ὀλίγας μόνον σταγόνας ἀπὸ τὸ αἷμα μας διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν πάσης φύσεως ἀσθενῶν συνανθρώπων μας.

'Αποτελεῖ ἀληθῶς στίγμα διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ μεγάλου πολιτισμοῦ μας καὶ ἄρνησιν πρὸς τὰς ἐπαγγελίας τῆς πλατωνικῆς πολιτείας νὰ ὑπάρχουν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἐπαγγελματίαι αἱμοδόται ἐπὶ ἀμοιβῇ.

'Εὰν ἡ μικρὰ 'Ελβετία ἀριθμεῖ σήμερον 50.000 ἐθελοντὰς αἱμοδότας, εἰς πόσας ἑκατοντάδας χιλιάδων θὰ πρέπει νὰ ἀνέλθουν οἱ "Ελληνες ἐθελονταί;

"Ολοι, λοιπόν, ἀνεξαιρέτως, οἱ ὑγιεῖς "Ελληνες πρέπει νὰ δείξουν ὅτι δὲν ὑστεροῦν εἰς αἰσθήματα φιλανθρωπίας, κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ μεγαλοϊδεατισμοῦ.

'Από τοὺς συναδέλφους τῆς Τραπέζης μας, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ὑπῆρξαν πρωτοπόροι εἰς ὅλους τοὺς μεγάλους καὶ εὐγενεῖς ἀγῶνας τοῦ "Εθνους μας, ἀναμένομεν μίαν ἀθρόαν συμμετοχὴν εἰς τὴν μεγάλην σταυροφορίαν τῆς αἱμοδοσίας.

ΟΙ ΜΕΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΡΙΣΜΑ

'Αναδημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ἐκπροσώπου μετόχων τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν κατόχων μεγάλου χαρτοφυλακίου μετοχῶν τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα «'Ελευθερία» τῆς 9. 4. 55, ἔχουσαν ὡς ἀκολούθως :

Κύριε Διευθυντά,

Σχετικῶς μὲ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν, ἀναγράφεται εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς ἐγκύρου ἐφημερίδος σας ὅτι ἡ "Εκθεσις τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Τοῦτο δὲν τυγχάνει ἀκριβές. Παριστάμενος ἐν τῇ συνελεύσει κατεψήφισα καὶ τὴν "Εκθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν 'Ισολογισμὸν τῆς Τραπέζης διὰ τὸν λόγον ὅτι, ὅπως ἀνέπτυξα ἐν τῇ Συνελεύσει, καὶ ἐφέτος εἰς μικροτέραν κλίμακα, ὅπως καὶ πέρυσιν εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα, ὁ 'Ισολογισμὸς τῆς Τραπέζης παρουσιάσθη ἰσοσκελισμένος διὰ λογιστικῶν τεχνασμάτων, ἤτοι διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἀναγραφῆς ὡς κερδῶν κονδυλίων δεκάδων ἑκατομμυρίων νέων δραχμῶν προερχομένων ἐξ ὑπεραξίας χρεωγράφων καὶ ἀκινήτων τῆς Τραπέζης, τὰ ὁποῖα κονδύλια, κατὰ τὰς στοιχειώδεις λογιστικὰς γνώσεις, δὲν ἀποτελοῦσι κέρδη ἐκ τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν ἀλλά, ἐφ' ὅσον φέρονται ὡς διανεμητέα κέρδη ἀποτελοῦσι φάγωμα τῶν σαρκῶν τοῦ 'Ιδρύματος. 'Εκ τῆς ἐν τῇ Συνελεύσει γενομένης συζητήσεως ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν ὅτι, πλὴν ἐμοῦ, καὶ ἄλλοι μέτοχοι κατεψήφισαν τὸν 'Ισολογισμὸν τῆς Τραπέζης, χωρὶς νὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ καθορίσω τὸν ἀριθμὸν τῶν μετοχῶν τὰς ὁποίας ἐξεπροσώπουν οἱ μέτοχοι οὗτοι.

Παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν μου πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΑΡΙΣΤΟΜ. ΡΟΜΠΟΣ

ΣΗΜ. ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ. Εἶναι τὸ μόνον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον συμφωνοῦμεν μὲ τοὺς μετόχους τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν, ὅτι δηλαδὴ τὰ διανεμόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ κέρδη εἰς τοὺς μετόχους προέρχονται ἐκ τῆς διὰ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν Χρ)φων καὶ τῶν ἀκινήτων τῆς Τραπέζης ὑπεραξίας, μὲ τὴν οὐσιωδεστάτην ὅμως διαφοράν, ὅτι τό τε χαρτοφυλάκιον καὶ τὰ ἀκίνητα προέρχονται ἐκ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης καὶ συνεπῶς αἱ «σάρκες» αὐτῆς «φαγώνονται» (ὅπως τονίζει ὁ ἐπιστολογράφος) ὑπό τε τοῦ προσωπικοῦ ὅμως τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν καὶ τῶν μετόχων αὐτῆς.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

'Ο κρεμάσας ἐν ὕδασι τὴν γῆν, κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου. 'Ο Θεάνθρωπος, ἡ ἐνσάρκωσις τῆς 'Αρετῆς, τοῦ Καλοῦ, τῆς Τελειότητος, ὁδηγεῖται εἰς τὸν τόπον τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως. Ἕνα ἀκάνθινο στεφάνι τοῦ τρυπάει τὸ Ἄχραντο κεφάλι του καὶ μιὰ κόκκινη περισαικτικὴ χλαμύδα τοῦ ντύνει τὸ ταλαιπωρημένο Του κορμί. 'Ο 'Ιησοῦς ὑφίσταται ὑπομονετικὰ τὸ μαρτύριον. Κουρασμένος σωματικῶς καὶ ψυχικῶς παρουσιάζει ὅλην τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς Του καὶ ὅλον τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀποστολῆς Του. Δὲν διαμαρτύρεται, δὲν δυσανασχετεῖ, δὲν ἀπαντᾶ εἰς τοὺς χλευασμούς, ἀλλὰ συγχωρεῖ τοὺς δημίους Του καὶ προσεύχεται ὑπέρ αὐτῶν. Προχωρεῖ πρὸς τὸν Γολγοθᾶν πνιγμένος μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καφίαν, μέσα εἰς τὸ πάθος καὶ τὸ μῖσος. Ἕνα Σίμωνα Κυρηναῖον, βοηθὸν εἰς τὸ ἀβάστακτον βάρος τοῦ μαρτυρικοῦ σταυροῦ τῆς καταδίκης, ἠγγάρευσαν οἱ ρωμαῖοι στρατιῶται. 'Ολίγον ὄξος, καὶ τοῦ το μετὰ χολῆς, προσέφεραν εἰς τὴν δίψαν Αὐτοῦ οἱ ἄνδρες τῶν λεγεώνων τῆς Ρώμης. Οἱ ἄγνωστοι εἰδωλολάτραι συνεπάθησαν τὸν ἄγνωστον εἰς αὐτοὺς κατάδικον. Οἱ θεραπευθέντες σωματικῶς, οἱ ἀναζήσαντες ψυχικῶς ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη εἶχον ἐγγαταλείψει τὸν εὐεργέτην. Μόνον τρεῖς γυναῖκες συμπάσχουν μὲ τὸν 'Ιησοῦν. 'Η Παναγία Μήτηρ Του, ἡ μητέρα τοῦ μαθητοῦ του 'Ιωάννου καὶ ἡ Μαρία ἡ Σαλώμη. Τὰ ἀργύρια τῶν 'Αρχιερέων ἔλαμψαν περισσότερον τῶν χρυσῶν ρημάτων τοῦ Θείου Διδασκάλου. 'Ο ἐκ τῆς σκοτίας δυνάμεως τῶν Φαρισαίων φόβος ἐκλόνιζε περισσότερον τὰς ψυχὰς τῶν ἀθλίων ἀνθρώπων, ἢ ὅσον ἐνίσχυε ταύτας ἡ γλυκεῖα φωνὴ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ φέρῃ πάλιν τὸ φῶς τῶν Οὐρανῶν εἰς τὴν ἀθλίαν ἀνθρωπότητα τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἐκάλυπτε ὡς μαῦρον ἀδιαπέραστον σάβανον τὸ πυκνὸν σκότος τῆς μαινομένης κολάσεως.

'Ο ὡραῖος Διδάσκαλος τῆς ἀγάπης ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρόν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο ληστῶν, περιστοιχισμένος ἀπὸ τὰς λόγχας τῶν πραιτωριανῶν καὶ ἀπὸ τὴν ὕβριν τοῦ ὄχλου καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ὑπολογιστῶν ἐξεπλήρωσε τὴν Μοῖραν ὅλων τῶν μεγάλων προσπαθειῶν, ὅλων τῶν φωτεινῶν ἐλπίδων, ὅλων τῶν ὀνείρων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ διὰ μέσου τῶν μακρῶν αἰώνων τῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ τρόμου ἐζήτησε τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν ἐγκαρτέρησιν καὶ τὴν ὑπόσχεσιν μιᾶς βεβαιοτέρας, γαληνιαίας εὐτυχοῦς ἐπαύριον.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Θηριῶδες τὸ ἀνθρώπινον μῖσος, ὅταν ἐκεῖνος ἔζη, μετεβλήθη τώρα εἰς φόβον καὶ συγκρατεῖ εἰς ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν τοὺς συλλαβόντας καὶ ἐκτελέσαντες τὸ μυσαρὸν ἔγκλημα. 'Εκεῖνος ὁ Πλάνος προεῖπε τριήμερον τὴν ἐν τῷ τάφῳ παραμονήν του. 'Εὰν ἐπηλήθευε ἡ πρόρρησίς του; 'Εὰν οἱ μαθηταὶ ἐδωροδόκουν τοὺς φύλακας καὶ ἐὰν ἄλλως πως ἐκλέπτετο τὸ πτῶμα τοῦ Ναζωραίου, ὁ μανιασμένος ὄχλος ἔντρομος καὶ τύπτων ἑαυτὸν διὰ τὸ ἀνόμημα θὰ ἐστρέφετο κατὰ Καϊάφα καὶ Ἄννα καὶ τῶν λοιπῶν συνενόχων, θὰ ἐξεδικεῖτο καὶ θὰ ἀνηγόρευε τὸν Χριστὸν ἀληθῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Βασιλέα τῶν 'Ιουδαίων. 'Εφοβοῦντο καὶ ἔτρεμον μετὰ τὸν θάνατόν Του ἐκεῖνοι ποὺ τὸν ἐμίσησαν καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἐπέτυχον τὴν θανάτωσίν Του. Γύρω εἰς τὸν τάφον Του ἀγρυπνοῦν ὁ ἑκατόνταρχος καὶ ἡ κουστωδία. 'Επὶ τοῦ τάφου ὀγκώδης ἡ πλάξ, ἡ καλύπτουσα τὸν ἐξαφανισμὸν μιᾶς μαρτυρικῆς ζωῆς. Ὅλα ἐπρόδιδον ὅτι οἱαδήποτε ἀνθρωπίνη δύναμις καθίστατο ἀνίσχυρος νὰ προσβάλῃ τὰ ληφθέντα μέτρα. Καὶ ὅμως. . . 'Ο Χριστὸς ἀνέστη! Καὶ ἔκτοτε, καθ' ὅλους τοὺς διαρρεύσαντας αἰῶνας καὶ ἐκείνους πρὸς τοὺς ὁποίους χωρεῖ ὁ κόσμος, ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ πρὸς τὸ ὄρος τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὸν τοῦ Κρανίου τόπον, ἀνευρίσκουν εἰς τὴν 'Ανάστασιν τὴν ὑπερτέραν δύναμιν διὰ μίαν ἀνωτέραν ζωήν. τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ μίσους, τὴν ἐξάπλωσιν τῆς ἀγάπης πέραν κάθε νοητοῦ σημείου.

'Ο Σταυρὸς παρέμεινε εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀνθρωπίνων γενεῶν ὡς τὸ αἰώνιον σύμβολον τῆς ὑπερτάτης θυσίας διὰ τὴν 'Ιδέαν. Τῆς θυσίας πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ ἀπηυδισμένη, ἡ πληγωμένη ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων θὰ στρέφεται διὰ νὰ ζητῇ τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως - τῆς ἀναμενομένης ἀναστάσεως, ἡ ὁποία ἐπακολουθεῖ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ βαθυτάτου πόνου.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

'Ο "Αδης ἐνικήθη, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀνέστη, τὸ θαῦμα συνετελέσθη καὶ τὸ Θεῖον φῶς, τὸ ἀνέσπερον φῶς, ἀνέλαμψεν ἐκ τοῦ τάφου. 'Ο Σταυρός, τὸν ὁποῖον δὲν κατενόησεν ὁ 'Επίκτητος καὶ ἐστιγμάτισεν ὁ Τάκιτος, κατέστη τὸ σύμβολον τῆς νέας πίστεως. 'Ο πολὺς 'Ανατόλ. Λουνατσάρσκυ εἰς τὸ σύγγραμμά του «εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν θρησκειῶν» ἐξαντλεῖ τὰς πνευματικάς του ἱκμάδας, ὅ,τι ἐμελέτησε καὶ ὅ,τι ἐφαντάσθη, διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὸν Χριστὸν — ἄνθρωπον καὶ ἀπατηλὴν θηνθρησκείαν του. "Οταν ὅμως φθάνει εἰς τὴν 'Ανάστασιν. . . 'Εκεῖ μήτε οἱ λόγοι, μήτε τὰ πειράματα κατίσχισαν. 'Εκεῖ καὶ ὁ σκεπτικισμός, καὶ ἡ ἐπιστήμη, καὶ ἡ ἄρνησις, ὅλα ἀφήνουν τὸν πυρσὸν τῆς ἐρεύνης, καὶ μὲ τὴν λαμπάδα ταπεινῶν προσκυνητῶν ἀνὰ χεῖρας, κλίνουν εὐλαβῶς τὸ γόνυ καὶ παρακολουθοῦν τὴν θείαν ἀνάβασίν Του εἰς τοὺς οὐρανούς. 'Εκεῖ ἡ ποίησις ἀρύεται τὰ ὡραιότερα χρώματα καὶ τὰ εὐωδέστερα ἄνθη διὰ νὰ στολίσῃ τὰ πτερά της.

Τὸ χριστὸς ἀνέστη εἶναι τὸ μελωδικώτερον ἆσμα τὸ ὁποῖον μέλπουν τὰ χείλη τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἡ βαθυτέρα γοητεία τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Τὸ ἐψέλλισαν τὰ τρέμοντα χείλη τῆς Μαγδαληνῆς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ

ΞΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΜΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΙΚΗ ΠΛΑΝΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΙΝ ΤΟΥ ΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΖΩΗΣ

Κατόπιν τῆς γνωματεύσεως τοῦ 'Υπουργείου 'Εργασίας, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται ἡ ἐνσωμάτωσις τοῦ ἐπιδόματος ἀκριβείας ζωῆς εἰς τὸν βασικὸν μισθὸν ἀπὸ 1.3.54, ἡ Διοίκησις, ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία, ὑπέβαλε νέον ἐρώτημα ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, συνεχίζουσα οὕτω τὴν ἀθλίαν τακτικὴν τῆς ἀρνήσεως καὶ τῆς κωλυσιεργίας.

'Ο Σύλλογος δηλοῖ ὅτι θὰ πράξῃ τὸ καθῆκον του παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις μὴ δικαιούμενος πλέον ν' ἀνεχθῇ τοιούτου εἴδους ραπίσματα κατὰ τοῦ προσωπικοῦ, ἅτινα κλονίζουν τὰ θεμέλια τῆς συνεργασίας ὑπαλλήλων καὶ Τραπέζης καὶ γενικώτερον τῆς Κοινωνίας.

'Η ἀποσταλεῖσα γνωμάτευσις τοῦ ἐπὶ τῆς 'Εργασίας 'Υπουργοῦ κ. 'Ανδρ. Στράτου πρὸς τὴν Τράπεζαν ἔχει οὕτω:

'Αθῆναι τῇ 7 Μαρτίου 1955
Διεύθ. Σ.Δ.
Τμῆμα ΙΙ
'Αρμόδιος Χρυσανθόπουλος
'Αριθ. Πρωτ. 14252)1064
Θέμα: Περὶ ὑπολογισμοῦ αὐξήσεως ἀποδοχῶν Προσωπικοῦ Ε.Τ.Ε.Α.

Πρὸς τὴν
'Εθνικὴν Τράπεζαν 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν.

'Εντεῦθα

'Εξ ὑποβληθείσης ἡμῖν σχετικῆς ἀναφορᾶς, ἐλάβομεν γνῶσιν ὅτι ἀπὸ τῆς 1.3.54 ὑφίσταται ζήτημα μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ σας, σχετικῶς μὲ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 27333)54 ἀποφάσεώς μας χορηγηθείσης αὐτῷ αὐξήσεως. Τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα ἐκδηλωθὲν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς προσφάτου αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ σας καὶ ἀφορῶν ἤδη κυρίως τοὺς ἐξ αὐτοῦ λαμβάνοντας κατὰ τὴν 1.5.54 ἀποδοχὰς πλέον τῶν 3.000 δραχμῶν συνίσταται, ὡς μᾶς ἀνεφέρθη, εἰς τοῦτο:

"Οτι τὸ πρώην ἐκ 12 - 7% ἐπίδομα ἀκριβείας, ὅπερ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 27333)54 ἀποφάσεως ἡμῶν ηὐξήθη μεταγενεστέρως, ἀπὸ 1.3.54, ἀντιστοίχως εἰς 15 - 10% καὶ μετετράπη εἰς παγίαν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν ἐνσωματωθεῖσαν εἰς αὐτάς, δὲν ἐνεσωματώσατε εἰς τὰς τακτικὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ σας ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἀναλόγου προσαυξήσεως ἑκάστου τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς κονδυλίου, ἀλλὰ προσεθέσατε ταύτην καὶ δή, ὡς μᾶς ἀνεφέρθη, καθυστερημένως μετὰ δίμηνον, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1.5.54, εἰς τὸ σύνολον τῶν τότε καταβαλλομένων ἀποδοχῶν ὑπὸ μορφὴν κεχωρισμένου, οὕτως εἰπεῖν ἐπιδόματος.

'Επὶ τούτοις, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, καθ' ἡμᾶς, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 27. 333)54 ἡμετέρας ἀποφάσεως τὸ πρώην ἐπίδομα ἀκριβείας ἐκ 12-7% ὅπερ κατ' ἀρχὴν εἶχε χορηγηθῆ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ βασικοῦ μισθοῦ σὺν τοῖς ἐπιδόμασι οἰκογενειακῶν βαρῶν, πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ μόνον, ηὐξήθη μεταγενεστέρως διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀντιστοίχως εἰς 15 - 10% καὶ ἐνεσωματώθη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, ἤτοι ἀπὸ 1.3.54 εἰς τὰς τακτικὰς ἀποδοχὰς τῶν μισθωτῶν.

Οὕτω ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης 1.3.54 διὰ τοῦ ἐνσωματωθέντος ποσοῦ αὐξήσεως προσηυξήθησαν παγίως κατὰ ποσοστὸν 15 - 10% ἕκαστον ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ κονδυλίων καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην καὶ τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ. Διότι ἀντίθετος τοῦ τρόπου τούτου ὑπολογισμός, θὰ ἄφηνεν ἄνευ ἐννοίας τινὸς τὴν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως 27333)54 ἐπιτασσομένην ἐνσωμάτωσιν εἰς τὰς ἀποδοχὰς τῆς ποσοστιαίας ταύτης αὐξήσεως.

"Ηδη δὲ μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 8954)733)7.2.55 ἀπόφασιν ἡμῶν περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ σας, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς εἶναι πλέον ἐμφανῆ διότι ἐνῷ διὰ τὸ προσωπικόν σας ὅπερ ἐλάμβανε τὴν 1.5.54 ἀποδοχὰς μέχρι 3.000.— δρχ. ὀρθῶς ὑπολογίζετε ἀπὸ 1.1.55 ἐπὶ τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ τὴν αὔξησιν τῆς 27. 333)54 καὶ προσθέτετε περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ τὴν αὔξησιν τῆς 28050)54 ἀποφάσεως, ἀντιθέτως διὰ τὸ προσωπικόν σας ὅπερ ἐλάμβανε κατὰ τὴν 1.5.54 ἀποδοχὰς πλὴν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων πλέον τῶν 3.000.— δρχ. ἀκολουθεῖτε διάφορον, ἐλαττικόν, διὰ τὸ προσωπικόν σας τοῦτο, ὑπολογισμόν, ὑπολογίζοντες τοὐτέστιν, τὴν αὔξησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 28050)54 ἀποφάσεώς μας ἐπὶ μόνον τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῆς 9.4.53 καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ τοιούτου προσηυξημένου κατὰ τὴν προσαύξησιν τῆς 27333)54 ἀποφάσεως.

Κατόπιν τούτου παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε ὅ,τι δεῖ διὰ τὴν ὀρθὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποφάσεων.

'Ο 'Υπουργὸς
Α. ΣΤΡΑΤΟΣ»

ΠΡΟΣΓΙΝΟΜΕΝΗ ΑΔΙΚΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΘΗΛΕΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

'Υπάρχει μία κατηγορία συναδέλφων, αἱ προσωριναὶ Δακτυλογράφοι τοῦ 1948, 1949, αἱ ὁποῖαι μονιμοποιηθεῖσαι, μετὰ τὴν κεκανονισμένην δοκιμασίαν εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα ἠρίστευσαν πολλαὶ ἐξ αὐτῶν, παραμένουσιν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς Δοκίμου Δακτυλογράφου.

Αἱ ἐν λόγῳ συνάδελφοι συνεπλήρωσαν ἤδη ὑπηρεσίαν 6 καὶ 7 ἐτῶν εἰς τὴν Τράπεζαν, χωρὶς νὰ ἀξιωθοῦν τοῦ βαθμοῦ τῆς Δακτυλογράφου Β΄, τὸν ὁποῖον αἱ προσληφθεῖσαι διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ 1950 ἔχουσιν ἤδη.

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον καὶ δικαίως προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτησιν ἡ ἄνισος αὐτὴ μεταχείρισις ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ 'Ιδρύματος. Μήπως εἶναι καὶ αὐτὸ ἕνα τῶν μέτρων τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἠρεμίαν εἰς τὸ Προσωπικόν της;

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1209)1955 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν ἀνεγνωρίσθη τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τραπεζιτικὴ "Ενωσις Σύλλογος 'Απομακρυθέντων 'Υπαλλήλων 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος» Σωματεῖον ἐγκριθέντος τοῦ ἀπὸ 11)1)1955 Καταστατικοῦ αὐτοῦ ἐκ 38 ἄρθρων δι' ὧν καθορίζονται τὰ τῆς Διοικήσεως καὶ ἐκπροσωπήσεως αὐτοῦ, τὰ τῆς ἐγγραφῆς καὶ ἀποχωρήσεως τῶν μελῶν καὶ τὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς Διοικήσεως, ἕδραν δὲ ἔχοντος τὰς 'Αθήνας καὶ σκοπὸν τὴν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν ἐπαναφορὰν τῶν ἀπομακρυθέντων ὑπαλλήλων τῆς πρώην 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, συνεπείᾳ τῆς ἐπελθούσης συγχωνεύσεώς της μετὰ τῆς πρώην Τραπέζης 'Αθηνῶν καὶ ἡ προαγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν αὐτῶν συμφερόντων κλπ.

'Αθῆναι τῇ 17 Φεβρουαρίου 1955

'Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΝΙΚ. Γ. ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

'Υπὸ τὸν τίτλον «'Ο 'Ιησοῦς ἀπὸ τὴν ἄποψη τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τοῦ μυστικισμοῦ» ἐκυκλοφόρησεν ἕνα πολὺ ἐπίκαιρον καὶ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος βιβλίον τοῦ συγγραφέως κ. Κ Μελισσαροπούλου. Μὲ ἀδιάσειστο ἐπιχειρηματολογίαν καὶ πλῆθος στοιχείων ποὺ ἀρύεται ἀπὸ τὴν μεγάλην ἱστορίαν τῆς χριστιανικῆς ἐπαναστάσεως, ὁ συγγραφεὺς ἐπιτυγχάνει νὰ δώσῃ μίαν ἀρτιωτάτην μελέτην περὶ τὸ κεφαλαιῶδες τοῦτο θέμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ δημιουργία καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Πληροφορούμεθα εὐχαρίστως ὅτι ὁ ἀποχωρήσας τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης δικηγόρος κ. Εὐθύμιος Γρ. Καρατζᾶς διωρίσθη συμβολαιογράφος 'Αθηνῶν ἐγκαταστήσας τὸ γραφεῖον του εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σανταρόζα ἀριθ. 1δ Μέγαρον.

'ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

'Υπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης :
ΑΝΑΣΤ. Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
'Αγίας Λαύρας 71
(Τέρμα Πατησίων)

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Κλεάνθης Φραγκιδάκης
'Αγ. Φανουρίου 47.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ

Μέγαρον Ταμείου Συντάξεων

Πλατεῖα Κλαυθμῶνος καὶ 'Αγ. Θεοδώρων
(ἐτὸς τῆς στοᾶς)

Συνάδελφοι,
Προμηθευθῆτε τὰ λαχεῖα σας ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖον μας ὅπου θὰ εὕρητε μεγάλην ποικιλίαν ἀριθμῶν, πρόθυμον ἐξυπηρέτησιν, ἐνημερότητα, εἰλικρίνειαν καὶ πρὸ παντὸς τύχην.
'Η νέα ἔκδοσις ἄρχισε.

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

περιεχόμενον τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΗΝΩΝ
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1953

Πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν 'Εθνικῆς, 'Ελλάδος καὶ Κτηματικῆς.

'Εντα ῦθα

Κύριοι,

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 29 'Ιουλίου 1953 ὑμετέρου ἐγγράφου γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι, ὡς καὶ προφορικῶς ἐδηλώσαμεν, ἡ Τράπεζα θέλει καλύψει πᾶσαν πραγματικὴν ζημίαν, ἣν ἤθελεν ὑποστῆ τὸ Ταμεῖον συνεπείᾳ τῆς ἀπολύσεως Προσωπικοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 2510)1953.

Οἵκοθεν νοεῖται ὅτι πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀνωτέρω ἐνδεχομένης πραγματικῆς ζημίας θέλει προηγηθῆ ἀναλογιστικὴ γνωμάτευσις. Πάντως ἡ καταβολὴ τῆς ζημίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν παρουσιάζεται ἀναπότρεπτος ταμειακὴ ἀνάγκη τοῦ ὑμετέρου Ταμείου, θὰ λάβῃ χώραν πολὺ βραδύτερον, τμηματικῶς καὶ κατ' ἀραιὰ διαστήματα, ὡς ἐν καιρῷ θέλομεν καθορίσει κατόπιν συνεννοήσεως.

Τὸ αὐτὸ μέτρον θέλει ἰσχύσει καὶ διὰ τοὺς παραιτηθέντας ἀπὸ τοῦ 'Ιανουαρίου ἐ. ἔ. μέχρι τοῦδε.

(Σ η μ: Διορθώθη μεταγενεστέρως μέχρι 31.12.53).

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἔναντι τοῦ Ταμείου ἐνδεχομένας ὑποχρεώσεις τῆς τέως 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1952 ἀποχωρησάντων ὑπαλλήλων αὗται θέλουσι ἀποτελέσει ἀντικείμενον μελέτης.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Ὁ Διοικητὴς
Κ. Ι ΗΛΙΑΣΚΟΣ

'Ερωτᾶται: Δὲν φέρει ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης; Καὶ ἂν τὴν φέρῃ, ὅπως πράγματι τὴν φέρει, διατὶ ὁ κ. Διοικητὴς ὑποστηρίζει ἐν τῇ ἐκθέσει του ὅτι προβαίνει εἰς τὸν δανεισμὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων διὰ τῶν καταβολῶν τούτων εἰς αὐτὸ καὶ δὲν ἐγγράφει εἰς τὸν 'Ισολογισμὸν αὐτὰς ὡς ἔξοδον τῆς Τραπέζης;

Πρόκειται περὶ μιᾶς περιπτώσεως ἐνταῦθα, ἡ ὁποία συγκινεῖ ὅλους τοὺς συνταξιούχους, οἱ ὁποῖοι βλέπουν τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου των ὡς μίαν ἱερὰν παρακαταθήκην ὅπως τὴν ἔβλεπον πάντοτε ὅλοι οἱ Διοικηταὶ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης, καὶ οὐχὶ ὡς μίαν περιουσίαν, ἡ ὁποία κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ, τείνει νὰ ἐξαφανισθῇ ἐντὸς δύο ἐτῶν.

3) Αἱ ἐκποιήσεις τῶν κτημάτων (καταστημάτων πλπ.) τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην. Τὶ διὰ τῶν ἐκποιήσεων τούτων ἐπιδιώκεται δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ντιληφθῇ τις. 'Εξ ἑνός, ἀφ' οὗ ἐξεδιώχθη ἐκ τῆς Τραπέζης ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ προσωπικὸν τῆς 'Εθνικῆς ἀντικατασταθὲν ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν, ἐκποιοῦνται τώρα καὶ τὰ καταστήματα τῆς 'Εθνικῆς, ἀποβάλλονται τώρα καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ τι τὸ θυμίζον «'Εθνικὴν» ἔστω καὶ ἂν τὸ ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὑλικὸν ἀποτελεῖ τὸ ἅπαντον τῆς κιβωτοῦ αὐτῆς τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ. 'Εξ ἑτέρου δημιουργοῦνται διὰ τῶν ἐκποιήσεων τῶν ἀκινήτων διαφοραὶ (μεταξὺ τῆς τιμῆς ὑφ' ἣν τὰ ἀκίνητα ἐμφανίζονται ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ τὴν πραγματοποιουμένου — ὅταν δὲν πρόκειται περὶ δωρεᾶς) — τιμήματος λογιστικαὶ ὄχι πραγματικαὶ δηλαδὴ ὠφέλειαι, αἵτινες παρέχουν τὴν εὐχέρειαν διογκόσεως τῶν κερδῶν καὶ διανομῆς μερίσματος. 'Εν ἄλλαις λέξεσι διὰ τῶν ἐκποιήσεων τῶν ἀκινήτων συντρεχούσης καὶ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τοῦ εἰς χρηματόγραφα χαρτοφυλακίου συντελεῖται τὸ φάγωμα τῶν σαρκῶν ὄχι τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν, ἀλλὰ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης διότι τῆς δευτέρας ταύτης εἶναι τὰ ἐκποιούμενα ἀκίνητα καὶ αὐτῆς εἶναι τὸ εἰς χρηματόγραφα χαρτοφυλάκιον.

Γ) ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΜΕΝΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Διοικητὴς δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιτίθεται κατὰ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης ὁμιλῶν πάντοτε περὶ τῶν ἀκινητοποιημένων τοποθετήσεων. Εἰς τοιαύτην ἐπίθεσιν προέβη καὶ κατὰ τὴν ἐφετεινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων. Δὲν εὑρίσκοντο εἰς αὐτὴν οὔτε ἄλλωστε ἦτο δυνατὸν νὰ παρευρεθῶσιν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ τοῦ ἔδιδον τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἐκ τῆς περικοπῆς τῆς ἐκθέσεως περὶ τῶν ἀκινητοποιημένων τοποθετήσεων συνάγεται τὸ ἐξ ἀντιδιαστολῆς συμπέρασμα ὅτι οὐδεμία τοποθέτησις, ἡ ὁποία ἐγένετο, 'Ηλιάσκου ἄρχοντος, περιέπεσεν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀκινητοποιημένων τοποθετήσεων. 'Αλλ' ὡς γνωστόν, τὸ ἐξ ἀντιδιαστολῆς συμπέρασμα εἶναι πολλάκις ἐπισφαλές, διὸ θὰ ἔπρεπε ὁ κ. Διοικητὴς νὰ προβῇ εἰς μίαν σαφῆ ἐν προκειμένῳ δήλωσιν καὶ μίαν τοιαύτην δήλωσιν ὕστερα ἀπὸ τὴν συνεχιζομένην κατὰ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης πολιτικὴν τοῦ κ. 'Ηλιάσκου θὰ ἀνέμενον ἀπὸ αὐτὸν οἱ πάντες.

Δ) Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΟΚΙΟΥ ΚΑΙ Η ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ.

Ὅλοι ἐνθυμοῦνται τὴν πρώτην ραδιοφωνικὴν ὁμιλίαν τοῦ ἄλλοτε 'Υπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐτόνιζεν ὅτι θὰ ἐθεώρει ἀποτυχοῦσαν τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἔρριπτε τὸν τόκον εἰς τὴν χρηματαγοράν. Ὄχι δηλαδὴ ὅτι θὰ ἐμείωνε μόνον τὸν Τραπεζιτικὸν τόκον ἀλλὰ γενικῶς καὶ τὸ ἐν τῇ Χρηματαγορᾷ ἐπιτόκιον. Ἦτο τοῦτο μία μεγάλη «κουβέντα», τὴν ὁποίαν, καθὼς ἐνθυμούμεθα, εἶχε κάμει καὶ ὁ ἀείμνηστος Σοφούλης ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐξήρτα τὴν μείωσιν ταύτην ἐκ τῆς εἰσροῆς εἰς τὴν Χώραν μας κεφαλαίων. Περαιτέρω, ὁ τέως 'Υπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ νομίζων, ὅτι ἐξεῦρε τὸ φάρμακον τῆς μειώσεως τοῦ ἐπιτοκίου ἐξήγγειλε, κατὰ τὴν ἀποφράδα διὰ τοὺς Τραπεζιτικοὺς ἡμέραν, τὴν συγχώνευσιν τῶν Τραπεζῶν, τὴν ὁποίαν ἐν συνεχείᾳ ἐδικαιολόγει μὲ τὸ ἐπιχείρημα τῆς μειώσεως τῶν ἐξόδων καὶ συνεπῶς τῆς μειώσεως τοῦ ἐπιτοκίου, ἡ ὁποία θὰ ἐπέφερε μείωσιν καὶ τοῦ ἐν τῇ Χρηματαγορᾷ ἐν γένει ἐπιτοκίου. 'Επὶ ματαίῳ τότε ὅλαι αἱ προσωπικότητες ἐν 'Ελλάδι ἀπήντων ὅτι ἡ μείωσις τοῦ Τραπεζιτικοῦ ἐπιτοκίου δὲν θὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν μείωσιν τοῦ ἐπιτοκίου ἐν τῇ Χρηματαγορᾷ καὶ μείωσιν συνεπῶς τοῦ κόστους τῶν προϊόντων

'Εν συμπεράσματι τὸ μόνον ἐπιχείρημα μὲ τὸ ὁποῖον ὁ τέως 'Υπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ὑπεστήριζε τὴν συγχώνευσιν τῶν Τραπεζῶν εἶναι ἡ μείωσις τοῦ ἐπιτοκίου.

"Ολοι γνωρίζομεν εἰς ποῖα ὑψηλά, ὑψηλότερα ἐπίπεδα εὑρίσκεται τὸ ἐπιτόκιον." Ιδωμεν ὅμως τώρα τὶ γράφει ὁ κ. 'Ηλιάσκος εἰς τὴν ἔκθεσίν του.

Γράφει λοιπὸν·

«Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1954 ἀποφασισθεῖσαν μείωσιν τοῦ ἐπισήμου τόκου, ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κόστους παραγωγῆς καὶ ἐπὶ τῶν τιμῶν εἰς μίαν οἰκονομίαν, ὡς ἡ ἡμετέρα, καὶ μάλιστα ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ποσοστώσεως τῶν πιστώσεων εἶναι λίαν περιωρισμένη καὶ δὲν δύναται ἀκόμη νὰ χρησιμεύσῃ, ὅπως εἰς ἄλλας χώρας, ὡς ἀσφαλιστικὴ δικλεὶς διὰ τὸν περιορισμὸν ἢ τὴν δημιουργίαν πληθωρικῶν τάσεων».

'Αλλὰ τώρα ὁ κ. 'Ηλιάσκος ἐπέτυχε τὴν συγχώνευσιν καὶ οὐδὲν πλέον φοβεῖται γράφων ὅσα ἀνωτέρω σημειοῦνται.

Ὁ κ. 'Ηλιάσκος δευτέραν χρῆσιν τῆς Τραπέζης ὀνομάζει τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος 1954. Διότι εἶναι τὸ δεύτερον ἔτος ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως τῶν Τραπεζῶν. Θέλει μὲ τοῦτο ν ἀδείξῃ ὅτι ἡ νέα Τράπεζα δὲν ἔχει καμμίαν συνέχειαν μὲ τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν. "Οντως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελοῦν τὰ μετὰ τὴν 7 'Ιανουαρίου 1953 γενόμενα ἱστορίαν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης. Εἶναι ἁπλῶς μία παρένθεσις καὶ παρένθεσις βλιβερὰ διὰ τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν, ἥτις ἤνοιξε μὲ τὴν συγχώνευσιν καὶ συνεχίζεται μὲ ἀπόπειραν τοῦ πλήρους ἀποχρωματισμοῦ της. 'Αλλ' ἡ παρένθεσις αὕτη ὁσονδήποτε μακρὰ καὶ ἂν εἶναι θὰ κλείσῃ. Καὶ κλείσιμον τῆς παρενθέσεως ὑπόσχονται εἰς τὸν κ. 'Ηλιάσκον οἱ ὑπάλληλοι τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος,

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΑΙ ΕΚ ΤΩΝ Ν.Δ.2510)1953 & 3072)54 ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Κατωτέρω δημοσιεύονται παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν εἰρημένων Ν.Δ., δι' ὧν προσβάλλονται κεκτημένα δικαιώματα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων μας καὶ ἐπιρρίπτονται πρόσθετα βάρη ἐπὶ τῶν 'Ασφαλιστικῶν 'Οργανισμῶν μας. Αἱ ἐπὶ τῶν νομοθετημάτων τούτων παρατηρήσεις μας καὶ αἱ ἐπενεκτέαι τροποποιήσεις αὐτῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν ἐπιδιώξεις τοῦ Συλλόγου μας, εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

Α'. Κατηργήθησαν αἱ διὰ τῶν συμβάσεων ἐθελουσίας ἐξόδου μετὰ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς τέως 'Εθνικῆς, ἀναληφθεῖσαι ὑπ' αὐτῆς ὑποχρεώσεις καταβολῆς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν, μέχρι τῆς καταλήψεως τῶν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας (ἀρθρ. 3 Ν. Δ. 2510). Κατηργήθησαν ὡσαύτως αἱ ὑποχρεώσεις τῆς αὐτῆς Τραπέζης ἔναντι τοῦ Ταμείου Συντάξεων, περὶ καταβολῆς εἰς τοῦτο τῶν συντάξεων τῶν ἐθελουσίως ἐξελθόντων, ὡς εἰδικῆς εἰσφορᾶς βάσει συμβάσεων μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ταμείου Συντάξεων. Ἡ κατάργησις ἐγένετο ἀναδρομικῶς, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῆς καθυστερουμένων, δι' ἃ εἶχεν ἐγερθεῖ καὶ ἦτο ἐκκρεμὴς ἀγωγὴ τοῦ Ταμείου Συντάξεων κατ' αὐτῆς. 'Αντιθέτως διὰ τὴν ὑντίστοιχον περίπτωσιν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἐθεσπίσθη ὅτι ἡ Τράπεζα θὰ ἐξακολουθήσῃ καταβάλλουσα τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων συντάξεις αὐτῶν (ἄρθρον 7 παρ. 5 Ν. Δ. 2510).

'Επιβάλλεται ὅθεν ἡ κατάργησις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 2510)53 (ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 3072)54) καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐξίσωσις τῆς αὐτῆς ὑποχρεώσεως πρὸς τὴν Τράπεζαν 'Ελλάδος (ἄρθρον 7 παρ. 5), τῆς Τραπέζης 'Εθνικῆς — 'Αθηνῶν.

Β'. Ὡς πρὸς τοὺς δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 2510)53 (ἄρθρ. 4) ἐκκαθαριθέντας καὶ καταστάντας συνταξιούχους τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ἐθεσπίσθη ὅπως τὰς συντάξεις αὐτῶν ἐπιβαρυνθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, καίτοι ὑφίσταται ἡ ἀπὸ 1.9.1953 ἐπιστολὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς νέας Τραπέζης 'Εθνικῆς — 'Αθηνῶν, δι' ἧς ἀναγνωρίζει καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τὴν ἐκ τῆς ἀθρόας ἀπολύσεως τῶν ὑπαλλήλων, ζημίαν ἀντιμετωπίσῃ ἐξ ὁλοκλήρου ἡ Τράπεζα, ὡς καὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον περίπτωσιν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, δι' ἣν αὕτη ἀναλαμβάνει τὴν πληρωμὴν τῶν συντάξεων αὐτῶν καὶ οὐχὶ τὸ Ταμεῖον αὐτῆς (ἄρθρον 7 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 2510).

'Επιβάλλεται ἡ ἐξίσωσις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν Τραπεζῶν 'Ελλάδος καὶ 'Εθνικῆς καὶ ἡ θέσπισις τῆς αὐτῆς διατάξεως (ἄρθρ. 7 παρ. 3) καὶ διὰ τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν, ἥτις νὰ ὑποχρεωθῇ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν σεβασμόν, τῆς διὰ τῆς εἰρημένης ἐπιστολῆς της ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως.

'Επὶ τῶν δύο ὡς ἄνω περιπτώσεων δέον νὰ ἐπιβληθῇ ἡ αὐτὴ καὶ ἴση μεταχείρισις διὰ τοὺς ὑπαλλήλους (ἐκκαθαρισθέντας) καὶ συνταξιούχους τῶν Τραπεζῶν 'Ελλάδος καὶ τέως 'Εθνικῆς. Τροποποιουμένου τοῦ Ν.Δ. 2510)53 νὰ θεσπισθῇ:

1) 'Η κατάργησις τῆς γενομένης καταργήσεως τῶν συμβάσεων τῆς ἐθελουσίας ἐξόδου καὶ ἡ ἐπαναφορὰ εἰς τὸ πρὸ τοῦ Ν. Δ. 2510 καθεστώς. σεβασμοῦ τῶν συμβάσεων, τοῦ Προσωπικοῦ ἔναντι τῶν Τραπεζῶν.

2) Ὑποχρέωσις τῶν Τραπεζῶν νὰ καταβάλουν (ὡς εἰδικὴν εἰσφορὰν) τὰς συντάξεις τῶν ἐθελουσίως ἐξελθόντων εἰς τὰ 'Ασφαλιστικὰ Ταμεῖα ὡς συνέβαινεν καὶ πρότερον καὶ τὴν πληρωμὴν πρὸς αὐτὰ τῶν μέχρι σήμερον καθυστερουμένων ἤτοι ἐπαναφορὰ πρὸς τὸ πρὸ τοῦ Ν. Δ. 2510 καθεστὼς σεβασμοῦ τῶν συμβατικῶν ὑποχρεώσεων τῶν Τραπεζῶν ἔναντι τῶν 'Ασφαλιστικῶν Ταμείων.

3) Θέσπισις καὶ διὰ τὴν 'Εθνικὴν — 'Αθηνῶν τῆς αὐτῆς ὑποχρεώσεως οἵας καὶ διὰ τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος τ. ἐ. ὑποχρέωσιν αὐτῆς νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων τὰς συντάξεις τῶν διὰ τοῦ Ν. Δ. 2510)53 ἐκκαθαρισθέντων ὑπαλλήλων μέχρι καταλήψεως τούτων ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Γ'. 'Εγένετο ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν καὶ ἰδίᾳ 'Εθνικῆς, οὐχὶ ποιοτικῶς καὶ κατόπιν γνώμης 'Επιτροπῆς (οὐσιαστικῆς ἀποφάσεως) εἰς ἣν δὲν μετεῖχον ἐκπρόσωποι τῶν ὑπαλλήλων καὶ δὴ ἐρήμην αὐτῶν καὶ ἄνευ δικαιώματος προσφυγῆς. 'Επιβάλλεται ἡ τροποποίησις τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 2510)53 εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπανακριθῶσιν ἅπαντες οἱ ἀπολυθέντες ὑπάλληλοι ὑπὸ 'Επιτροπῆς προεδρευομένης ἀπὸ ἀνώτατον δικαστικὸν καὶ εἰς ἣν νὰ μετέχωσιν καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Συλλογικῶν ὀργανώσεων τῶν 'Υπαλλήλων καὶ τῆς 'Εργατικῆς 'Ομοσπονδίας. Νὰ καλῆται πάντοτε ὁ ὑπάλληλος καὶ νὰ θεσπισθῇ καὶ 26άθμιος ἐπιτροπή, μὲ μείζονας ἐγγυήσεις ὀρθῆς καὶ ἀμερολήπτου κρίσεως. Οἱ ἐπανερχόμενοι 'Υπάλληλοι νὰ ἀνακτήσουν ἅπαντα τὰ κεκτημένα δικαιώματά των.

Δ'. Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 2510 κατηργήθησαν οἱ προστατεύοντες κατὰ Συνταγματικὴν ἐπιταγὴν τὰ συνδικαλιστικὰ Στελέχη καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου τῶν 'Ασφαλιστικῶν ὀργανισμῶν Α. Ν. 1803)51 καὶ Α. Ν. 694)37 εἰδικῶς μόνον διὰ τὰς Τραπέζας 'Ελλάδος καὶ 'Εθνικῆς — 'Αθηνῶν, Κτηματικῆς καὶ 'Αγροτικῆς. 'Επιβάλλεται ἡ κατάργησις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 2510)53.

Ε'. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 ἐδ. δ. τοῦ Ν. Δ. 3072)54 κατηργήθη ὁ Α. Ν. 759)37 εἰδικῶς διὰ τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν καὶ ἐρρίφθησαν αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Τραπέζης ταύτης, πληρωμῆς τῶν Συντάξεων τῶν εἰς τὸν νόμον τοῦτον ὑπαγομένων ὑπαλλήλων της (μείωσις ὁρίου ἡλικίας κατὰ τὴν ἔξοδον) εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων 'Εθνικῆς. 'Επιβάλλεται ἡ κατάρτησις ἐξ ὁλοκλήρου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3072)54 ἐπεκτείνοντας τὰς ἀπαλλαγὰς τῆς Τραπέζης ἐκ τῶν ὑποχρεώσεών της, ἔναντι τῶν συνταξιούχων ὑπαλλήλων της καὶ τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων.

'Εν γένει τὸ Ν. Δ. 3072)54 χρήζει ἐξ ὁλοκλήρου καταργήσεως, ὡς συμπληροῦν τὸ Ν. Δ. 2510)53 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ κατάργησιν διατάξεις αὐτοῦ καὶ δὴ ἐπὶ τῷ σκοπῷ παροχῆς μεγαλυτέρων ἔτι ἀπαλαγῶν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης 'Εθνικῆς — 'Αθηνῶν ἔναντι τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν συντάξει προσωπικοῦ της καὶ τῶν οἰκείων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν.

ΕΥΧΑΙ
ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὁ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος εὔχεται ὅπως τὰ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀπομαχίᾳ μέλη του διέλθωσι μὲ τὰς οἰκογενείας των, τὰς 'Αγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΗ ΛΑΒΟΝΤΩΝ ΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΗΝ ΤΩΝ ΑΔΕΙΑΝ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

Κατὰ νόμον χορηγεῖται κατ' ἔτος κανονικὴ ἄδεια ἀπουσίας ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας κλπ. εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους πρὸς ἀνάπαυσίν των. Εἰς ὅσους δὲ διὰ λόγους ὑπηρεσιακοὺς δὲν ἐχορηγήθη αὕτη, καταβάλλεται ἡ ἀνάλογος ἀποζημίωσις. Ἡ ἐν λόγῳ ἄδεια δύναται νὰ χορηγηθῇ καὶ μέχρι τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

'Εν προκειμένῳ, καίτοι ἐξέπνευσεν ἡ περίοδος καθ' ἣν ἔδει νὰ εἶχε χορηγηθῇ ἡ ἄδεια, ἐν τούτοις πολλοὶ τὴν ἐστερήθησαν.

Κατὰ συνέπειαν, εἰς τούτους πρέπει νὰ καταβληθῇ ἀποζημίωσις, ἥτις ὅμως δὲν κατεβλήθη μέχρι τοῦδε.

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς Τραπέζης θὰ μεριμνήσῃ καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ὁ Σύλλογος εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν καὶ ἀποταθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον 'Υπουργεῖον 'Εργασίας διὰ τὰ περαιτέρω.

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΒΑΣΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΡΟΟΔΟΥ

Η ΣΤΥΓΝΗ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΟΡΦΩΣΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ

Η ΣΤΟΡΓΗ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΝΟΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΟΥ ΔΙΔΟΥΝ ΚΑΛΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΤΕΛΕΧΗ

Ἐπληροφορήθημεν μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ἐγένοντο προαγωγαὶ Συμπραττόντων Ὑποδιευθυντῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων.

Τοῦτο δὲν μᾶς ξενίζει διότι τοιαύτην τακτικὴν ἀκολουθεῖ ἤδη ἡ Διοίκησις, νὰ κάμνῃ, δηλαδὴ προαγωγὰς κατὰ τὴν προτίμησίν της.

Θεωροῦμεν ὅμως σκόπιμον νὰ ὑπομνήσωμεν τῇ Διοικήσει μας ὅτι ἔχει ψηφίσει ὀργανισμόν, ἀπαράδεκτον μέν δι' ἡμᾶς, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑποχρεωτικόν, ἀφοῦ κατέστη νόμους τοῦ Κράτους. Διατὶ δὲν τὸν ἐφαρμόζει;

Αἱ προαγωγαὶ εἶναι ὡς καὶ ἄλλοτε ὑποστηρίξαμεν ἕνα θέμα ἐκ τῶν σοβαροτέρων, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὸ προσωπικὸν καὶ διὰ τοῦτο πρέπει οὔτε ἐπ' ἐλάχιστον νὰ διαφύγῃ τῆς προσοχῆς τῶν ἁρμοδίων, διότι ἀπὸ τὴν προαγωγὴν του ἀναμένει ὁ ὑπάλληλος τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἱκανοποίησίν του, δηλαδὴ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν του καὶ τὴν ἠθικήν του ἀμοιβὴν ἐκ τῆς ἐντεῦθεν ἐκδηλουμένης ἀναγνωρίσεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν του.

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι τὸ ἀντίθετον περιάγει τὸν ὑπάλληλον εἰς μαρασμὸν καὶ τοῦ ἐμπνέει τὴν ἀδιαφορίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιῶν του.

Αἱ κατηγορίαι κατὰ βαθμίδας τῶν ὑπαλλήλων εἶναι διάφοροι, ὅπως διάφοροι εἶναι καὶ αἱ οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι ἑνὸς ἑκάστου τούτων καὶ ἐξηγούμεθα ἀρχίζοντες ἀπὸ τῆς κατωτάτης ὑπαλληλικῆς βαθμίδος, ἤτοι ἀπὸ τὸ πρῶτον προσλαμβανομένους ὡς προσωρινοὺς ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλους δακτυλογράφους κλπ. Οὗτοι εἶναι μία κατηγορία ὑπαλλήλων, οἵτινες τὸ πρῶτον εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Τράπεζαν ἀμοίβοντα πενιχρῶς, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀνταποκριθῶσιν καὶ εἰς τὰς πρὸς μόρφωσίν των, ἐκ τῆς ὁποίας μορφώσεως ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα ἐξέλιξις καὶ σταδιοδρομία των. Παλαιότερον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διέθετε σεβαστὰ ποσὰ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ. Ἤδη μὲ τὰ νέα Τραπεζιτικὰ συστήματα οὐδεμία ἔνδειξις ἐνδιαφέροντος ἐκδηλοῦται, εἰμὴ μόνον ἀξίωσις πρὸς ἐργασίαν ἀσχέτως ἂν εἰς τὸ μέλλον οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι προαγόμενοι δὲν θὰ δύνανται ν' ἀνταποκριθῶσιν ἐπαρκῶς εἰς τὰ ἀνώτερα καθήκοντά των, ἐκτὸς ἐὰν μονιμοποιηθῶσιν εἰς τὴν ἀρχικήν των ἐργασίαν μέχρι τοῦ πέρατος τῆς σταδιοδρομίας των, ἀσχέτως βαθμολογικῆς ἐξελίξεως.

Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον καθ' ἡμᾶς εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτον.

Ἡ κατηγορία αὕτη πρέπει νὰ μονιμοποιηθῇ τὸ ταχύτερον μὲ τὴν κανονικὴν της VALEUR καὶ τὴν ἀναδρομικὴν καταβολὴν τῶν διαφορῶν της καθόσον οὐδεὶς τυπικὸς ἢ οὐσιαστικὸς συντρέχει λόγος ὅστις ἐπιβάλλει τὴν στασιμότητά της.

(Σημειωτέον μάλιστα ὅτι αἱ προσλήψεις τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν Τράπεζαν συμφώνως τῷ νέῳ Ὀργανισμῷ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ γίνωνται μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ δοκίμου).

Ἀκολουθοῦν μετὰ τοὺς ἀνωτέρω οἱ Δόκιμοι καὶ οἱ Ὑπολογισταὶ Β΄. καὶ Α΄. οἵτινες μὲ χαμηλὰς καὶ οὗτοι ἀποδοχὰς προσπαθοῦν νὰ ζήσουν, νὰ μορφωθοῦν καὶ ν' ἀναδειχθοῦν εἰς τὴν Τράπεζαν, ὑφιστάμενοι καὶ οὗτοι τὴν ἰδίαν τύχην μὲ τοὺς προηγουμένους.

Ἔτι περαιτέρω ἔχομεν τοὺς Λογιστὰς Β΄., Λογιστὰς Α΄. Ὑποτμηματάρχας, Τμηματάρχας κλπ. ἤτοι ὑπαλλήλους ὡρίμου ἡλικίας καὶ συνεπῶς κατὰ τὸ πλεῖστον οἰκογενειάρχας βεβαρυμένους μὲ μείζονας ἀνάγκας. Καὶ εἰς τούτους ἡ προαγωγὴ εἶναι ἐπιτακτική.

Διατὶ νὰ μὴ ἐφαρμόζωνται αἱ ὀργανικαὶ διατάξεις τῆς τακτικῆς προαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων;

Διὰ τοὺς κατέχοντας ἀνωτάτας θέσεις Διευθυντὰς κλπ. εἶναι λελυμένον τὸ πρόβλημά των ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὥστε νὰ μὴ παρέχεται ἔδαφος παρεμβάσεώς μας.

Δεδέντος ὅτι οὕτω οἱ ὑπάλληλοι πλήττονται θὰ πρέπει νὰ εὑρεθῇ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως τρόπος ἱκανοποιήσεώς των διὰ τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τοὐλάχιστον τῶν ὅσων νομοθετικῶς διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ της ἐθέσπισε ὡς πρὸς τὰς προαγωγάς. (Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν ὁμιλοῦμεν δι' ἐκείνους οἵτινες ἀμοίβονται διὰ φακέλλων).

Ἐὰν ἡ Διοίκησις προτάσσει τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἀδυναμίας τῆς Τραπέζης πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν τοιούτων ὑποχρεώσεών της, ἂν καὶ τοῦτο δὲν εἶναι πιστευτόν, ἐν πάσῃ περιπτώσει ποῖος εἶναι ὑπεύθυνος; Ὑπεύθυνος εἶναι αὐτὴ ἡ Διοίκησις καὶ οὐχὶ τὸ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του ὑπεραν-θρώπως χωρὶς τὰς ἐξυπακουομένας ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς ἀμοιβάς, αἵτινες ἐξασφαλίζουν καὶ τὴν εὐρυθμον διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας.

Θὰ πρέπει ἡ Διοίκησις νὰ σκεφθῇ ὡς καλὸς νοικοκύρης ὁ ὁποῖος ὡς πρῶτον μέλημά του ἔχει τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ζωῆς τῆς οἰκογενείας του, διαθέτων πρὸς τοῦτο τὸ ἀνώτερον δυνατὸν μέρος τῶν οἰκονομικῶν του καὶ κατόπιν ἐπιδιδόμενος εἰς ἀπεταμίευσιν, ἐπαύξησιν τῆς περιουσίας του, εἰς κέρδη καὶ εἰς τὴν χορήγησιν μερισμάτων.

Ἐὰν πολιτευθῇ ἀντιθέτως καὶ ἀποκεφαλίσῃ τὴν οἰκογένειάν του διὰ τῶν στερήσεων, ἡ ἐντεῦθεν τυχὸν αὔξησις τῆς περιουσίας του ἢ ἡ χορήγησις μερισμάτων οὐδεμίαν ἔχευσιν ἀξίαν καὶ ὁ τοιοῦτος οἰκογενειάρχης ἔχει οἰκτρῶς ἀποτύχει.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ Συλλογος θὰ πράξῃ τὸ καθῆκον του ἐνεργῶν καὶ εἰς τοῦτο μὲ κάθε τρόπον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, ὅ,τι εἶναι δίκαιον τιμίως καὶ χωρὶς συναλλαγην.

ΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Διοίκησις ἀνέστειλε τὰς προαγωγὰς διὰ τὸν Ἰούλιον καὶ τοῦτο διότι τὴν ἀπασχολεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἀναδρομικῆς καταβολῆς τῶν διαφορῶν ἀπὸ τῆς χορηγήσεως τῆς VALEUR (ὡς γνωστὸν ὑπεχρεώθη αὕτη διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν καταβολὴν τῶν διαφορῶν).

Διερωτώμεθα τί σκέπτεται νὰ κάνῃ ἐν προκειμένῳ ἡ Διοίκησις, χωρὶς νὰ δυνάμεθα νὰ καταλήξωμεν εἰς θετικόν τι συμπέρασμα. Ἐὰν σκέπτεται νὰ μεταβάλῃ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν θὰ προσκρούσῃ εἰς ἕνα ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον, διότι θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι παρῆλθεν ἡ «μακαρία» ἐκείνη ἐποχή, καθ' ἣν διὰ τοῦ γνωστοῦ Ὑπουργοῦ της συνέτασσε καὶ ἐψήφιζε νόμους τῆς ἀρεσκείας της καὶ εἰς βάρος τοῦ προσωπικοῦ. Ἑπομένως μία τοιαύτη λύσις ἀποκλείεται. Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι τὸ καλύτερον ποὺ ἔχει νὰ κάνῃ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία εἶναι νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν διενέργειαν τῶν προαγωγῶν μὲ τὴν ἀναδρομικὴν χορήγησιν τῶν VALEUR καὶ τὴν καταβολὴν τῶν διαφορῶν.

Διότι ἄλλως θ' ἀναγκασθῶμεν νὰ καταφύγωμεν πάντες εἰς τὴν δικαιοσύνην, ὁπότε φαντασθῆτε ποία ἐντύπωσις θὰ σχηματισθῇ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου πόσα ἔξοδα θὰ ἀπαιτηθοῦν κατὰ τὴν ἐκδίκασίν των.

Ἂς σκεφθῇ ἡ Διοίκησις καὶ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία καὶ ἂς πράξῃ.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Τὰ δεινὰ καὶ οἱ διωγμοὶ ἐναντίον συναδέλφων μας ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως συνεχίζονται. Ἐπισκεφθέντες τοὺς ἁρμοδίους, ἐπληροφορήθημεν μὲ κατάπληξιν, ὅτι ἀληθῶς κοινοποιοῦνται ἀπολύσεις.

Τοῦτο, ὡς μᾶς διεβεβαίωσαν οἱ ἁρμόδιοι, ἐγένετο κατόπιν αἰτήσεώς των. Δὲν νομίζομεν ὅτι μὲ τοῦτο ἐλαφρύνεται ἡ θέσις τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, διότι διὰ νὰ ζητῇ κανεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ προώρως τὴν ἐργασίαν του καὶ μάλιστα εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐξελίξεώς του, θὰ συμβαίνῃ κάτι, τὸ ὁποῖον δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ συνεχίσῃ τὴν σταδιοδρομίαν του.

Πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ἡ Διοίκησις, ὅτι οἱ ἀπὸ τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1953 ὁπωσδήποτε ἐξελθόντες θὰ ἀξιώσουν τὴν ἐπαναφοράν των ἐν καιρῷ, διότι δὲν εὑρίσκουν ὡς δικαιολογημένην τὴν ἀπόλυσίν των ἢ παραίτησίν των. Κατὰ συνέπειαν δημιουργεῖται ἀποτακτικὸν ζήτημα.

Ἀληθῶς θλιβερὰ διαπίστωσις, ἡ ὁποία θὰ πρέπει νὰ μᾶς κρατᾶ ἀγρύπνους καὶ ἡνωμένους διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν κατάρρευσιν τοῦ οἰκοδομήματος τῆς ἀδικίας καὶ τῶν ἀχαρακτηρίστων καταπιέσεων τῆς Διοικήσεως ἐναντίον τῶν συναδέλφων μας.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι τελευταίως πολλαὶ ἐκ διαφόρων λόγων δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐξεδόθησαν εἰς βάρος τῆς Τραπέζης, κατόπιν ἀγωγῶν συναδέλφων τῆς Τραπέζης.

Τοῦτο σημαίνει, ἀναμφισβητήτως, ὅτι ἡ Τράπεζα ἠδίκησε τοὺς δικαστικῶς δικαιωθέντας ὑπαλλήλους της. Τὸ φαινόμενον τοῦτο οὐδέποτε εἶχε παρουσιασθῇ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὰς σχέσεις τῶν ὑπαλλήλων μετὰ τῆς Τραπέζης, ἥτις καὶ ἐὰν ἀκόμη εἶχε δίκαιον, ἀπέφευγε κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ λύσιν τῆς διαφορᾶς.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι πολὺ σοβαρὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ προσέξῃ ἰδιαιτέρως ἡ Διοίκησις, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ Σύλλογος θὰ καταγγείλῃ τὴν τακτικὴν της αὐτὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων. Θὰ πρέπει νὰ σέβεται ἡ Τράπεζα τοὺς Νόμους, οὓς ἡ Πολιτεία ἐθέσπισεν.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ» θέλομεν δημοσιεύσει τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποφάσεων καὶ τὰς περιπτώσεις ἑκάστης τούτων.

ΑΙ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ

Εἶναι ἀξιοσημείωτον τὸ γεγονὸς τῶν κρατήσεων τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Ἐνῷ κατὰ κανόνα ἡ μισθοδοσία τοῦ Ἀπριλίου, λόγῳ τῶν κατ' αὐτὸν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, ἀπηλλάσσετο πάσης κρατήσεως, ἀντιθέτως ἐφέτος ὅλαι αἱ κρατήσεις συνεκεντρώθησαν κατ' αὐτήν. Τώρα ἀνεκαλύφθησαν αἱ ἀναδρομικότητες τοῦ Ο.Ε.Κ. τριπλῆ κράτησις, τώρα εὑρέθη τὸ Ταμεῖον Ἀνεργίας (ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν περιπτώσεων ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις παρ' ἡμῶν, ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ὑποχρεούμεθα εἰς τὰς κρατήσεις αὐτάς), τώρα εὑρέθησαν τὰ ἡνοποιημένα δάνεια, τώρα εὑρέθη τὸ Ἐθνικὸν Παραγωγικὸν Δάνειον, τώρα εὑρέθη ἡ Ἐργατικὴ Ἑστία καὶ τέλος τώρα εὑρέθη καὶ ὁ Προμηθευτικὸς Συνεταιρισμός, ὅστις ὄχι μόνον δὲν ἐματαίωσε τὴν κράτησιν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, ὡς ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν, ἀλλ' εἰσπράττει καὶ τὴν τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσωμε καὶ ποῦ νὰ τελειώσωμεν; Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των οἱ ἁρμόδιοι, ὅτι ἡ ὑπομονὴ ἔχει καὶ ὅρια. Ὁ Σύλλογος εὐθαρσῶς καὶ μετὰ παρρησίας δηλοῖ ὅτι θὰ πράξῃ τὸ καθῆκον του εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς.

ΕΞΟΦΘΑΛΜΟΣ ΑΔΙΚΙΑ

Μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀνορθογραφιῶν ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῆς Ἐθνικῆς μετὰ τῆς Ἀθηνῶν ὑπῆρξε καὶ ἡ ὑποσκέλισις τῶν συναδέλφων τῆς Ἐθνικῆς. Ὡς γνωστόν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προσελάμβανε τοὺς ὑπαλλήλους της κατόπιν διαγωνισμοῦ ὡς προσωρινοὺς καὶ κατόπιν διετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας τοὺς προῆγεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Δοκίμου, μετὰ δὲ ἕτερον καὶ πάλιν διαγωνισμὸν καὶ μεθ' ἑτέραν διετίαν τοὺς προῆγεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Βοηθοῦ, νῦν τοῦ Ὑπολογιστοῦ Β΄. Ἀντιθέτως, ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν προσελάμβανε τοὺς ὑπαλλήλους της ἀμέσως μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Δοκίμου καὶ μετὰ διετίαν τοὺς προῆγεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπολογιστοῦ Β΄. Ἐκ τῆς μετὰ τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο Τραπεζῶν ἐντάξεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀθηνῶν μὲ τὸ τῆς Ἐθνικῆς, προέκυψεν ἔκτοτε ἡ βαρεῖα ἀδικία διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς, τὸ ὁποῖον οὕτω μειοῦται ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς.

Θὰ πρέπει νὰ μείνῃ ἀδιόρθωτος ἡ προσγιγνομένη οὕτω ἀδικία εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς;

Ἡμεῖς νομίζομεν ὄχι. Διότι καὶ ὀρθὸν εἶναι καὶ λογικὸν εἶναι καὶ δίκαιον εἶναι. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἐξόφθαλμος αὐτὴ ἀδικία ἐπὶ βάλεται νὰ ἀποκατασταθῇ.

ΜΕ ΑΔΙΑΒΛΗΤΟΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΔΙΕΞΗΧΘΗΣΑΝ ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ τῆς 13 καὶ 14 Μαρτίου 1955

ΤΟ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΝ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ ΥΠΕΡΕΨΗΦΙΣΘΗ ΛΑΒΟΝ ΕΠΙ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ ΕΝ ΣΥΝΟΛΩ 1617, ΨΗΦ. 877 ΗΤΟΙ 55%

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΕΛΑΒΟΝ: ΠΙΝΔ. ΜΑΡΙΝΟΣ 478, ΗΤΟΙ 29%, ΚΑΙ ΚΩΝ. ΚΑΤΣΙΑΜΠΑΣ 253, ΗΤΟΙ 16%

Σαφὴς ὑπῆρξεν ἡ ἐτυμηγορία τῶν συναδέλφων, ἀθρόως προσελθόντων εἰς τὴν ψηφοδόχον. Αὕτη ἀπετέλεσε τὴν καθολικὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀπὸ μέρους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς πιστῆς διερμηνεύσεως τῶν δικαίων αἰτημάτων του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Μαρτίου 1955

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ No 1

Συνάδελφοι,

Οἱ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 13ης καὶ 14ης Μαρτίου ἐ.ἔ. ἐκλεγέντες Σύμβουλοι τοῦ Συλλόγου κ.κ. Μελχισεδὲκ Τσουδερὸς, Ἐμμανουὴλ Μπαρούμης, Ἀρχέλαος Ὡρολογᾶς, Ἀνδρέας Προκοπίου, Βασίλειος Στεργίου, Βασίλειος Παπαδάκης, Γεώργιος Παπαϊωάννου, Δημήτριος Ζῆκος, Βασίλειος Δημητρόπουλος, Γρηγόριος Σπυρόπουλος, Ἰάσων Μπελεζίνης καὶ Ἐπιμελητὰι Κ)νος Γλετζάκης, Ἀναστάσιος Καραγιάννης, Ἀναστάσιος Κλειδῆς, Φιλομήλα Κυριακόγκωνα, Παντελῆς Τσαγκάρης καὶ Ἰωάννης Τσάκωνας συνελθόντες τὴν 28ην Μαρτίου ἐ.ἔ. εἰς πρώτην συνεδρίασιν συνεκροτήθησαν εἰς Σῶμα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 17 τοῦ Καταστατικοῦ, ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Μελχισεδὲκ Τσουδερὸς
Ἀντιπρόεδρος Α΄.: Ἐμμανουὴλ Μπαρούμης
» Β΄.: Ἀρχέλαος Ὡρολογᾶς
Ἐντετ. Σύμβουλος: Ἀνδρέας Προκοπίου
Ἀναπληρωτὴς » » Βασίλειος Στεργίου

Σύμβουλοι: Γεώργιος Παπαϊωάννου, Δημήτριος Ζῆκος, Ἰάσων Μπελεζίνης, Βασίλειος Παπαδάκης, Γρηγόριος Σπυρόπουλος, Βασίλειος Δημητρόπουλος.

Αἱ Ἐπιμελητεῖαι κατενεμήθησαν ὡς ἑξῆς:

Ἐπιμελητεία Ἐπαγγ. Συμφερόντων: Κων)νος Γλεντζάκης
» Ἐξ)κῶν Σχέσεων: Ἀναστάσιος Κλειδῆς
» Ἐπαρχιακῶν Κατ)των: Παντελῆς Τσαγκάρης
» Μορφώσεως: Ἰωάννης Τσάκωνας
» Κ)τος καὶ ψυχαγωγίας: Ἀναστ. Καραγιάννης
» Γραφείου: Φιλομήλα Κυριακόγκωνα — Α. Καραγιάννης.

Συνάδελφοι,

Καὶ αἱ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου εἶναι, ὡς γνωστόν, μία μορφὴ ἀγῶνος. Ἑνὸς ἀγῶνος εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ὁ ὁποῖος ἤνοιξε ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως καὶ συνεχίζεται. Καὶ εἰς τὴν ἐκλογικὴν αὐτὴν πάλην, ἐξῆλθε πάλιν θριαμβευτὴς, ὅπως ἦτο φυσικὸν, τὸ προσωπικὸν, τὸ ὁποῖον εἰς κάθε ἐμφανιζομένην εὐκαιρίαν ἢ εἰς εὐκαιρίαν, τὴν ὁποίαν γνωρίζει πῶς νὰ δημιουργῇ, παρέχει ὅλας καὶ πλήρεις τὰς ἀποδείξεις ὅτι εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν ἐθνοτραπεζιτικῶν παραδόσεων. Τῶν παραδόσεων τῶν ὁποίων, ὅλοι γνωρίζομεν, «βαθεῖες εἶναι οἱ ρίζες».

Δὲν θὰ διακρίνωμεν τοὺς συναδέλφους εἰς ψηφίσαντας καὶ καταψηφίσαντας ἡμᾶς, ἀλλὰ θὰ τοὺς θεωροῦμεν ὡς ἓν ἐνιαῖον καὶ ἀδιάσπαστον σύνολον, ἐκτὸς βέβαια, τῶν ὀλιγαρίθμων ἐκείνων ἐξαιρέσεων, τὰς ὁποίας τὸ προσωπικὸν γνωρίζει νὰ στιγματίζῃ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συνόλου αὐτοῦ σύμφωνα μὲ τὰς ὑποσχέσεις μας θὰ ἀφιερώσωμεν ὅλας μας τὰς δυνάμεις.

Εὐχαριστοῦμεν μὲ συγκίνησιν ὅλους σας, διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἔχομεν τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ θεωρήσωμεν καμμίαν θυσίαν μας μεγαλυτέραν τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς περιεβάλατε καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ηρ ο χ ω ρ ο ῦ μ ε ν.

Μὲ ἐγκαρδίους Συν. χαιρετισμοὺς: Η Δ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Τὸ Προεδρεῖον εὐθὺς μετὰ τὴν συγκρότησίν του εἰς Σῶμα ἐζήτησε νὰ γίνῃ δεκτὸν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχου Παπάγου, τῶν ἁρμοδίων Κυβερνητικῶν παραγόντων καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ἵνα ἐκθέσῃ ἐν πλάτει ἅπαντα τὰ ἐκκρεμοῦντα δίκαια αἰτήματα τοῦ προσωπικοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐπαφῶν του, δι' ἐκτάκτου φύλλου τῆς «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ» ἢ δι' ἀνακοινώσεώς του, θὰ καταστήσῃ ἐνήμερον τὸ προσωπικὸν ἐπὶ τῶν διαμηφθησομένων, καθὼς καὶ τὴν πορείαν ἣν θὰ ἀκολουθήσῃ, διότι πρέπει νὰ ἔχουσι ὑπ' ὄψιν των οἱ ἁρμόδιοι ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν πειραμάτων καὶ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ χωρήσουν πλέον εἰς ἔργα.

Τρόποι διεκδικήσεως τῶν αἰτημάτων ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ ἀποτελεσματικοί, οἱ ὁποῖοι ἠμπορεῖ νὰ εἶναι σκληροὶ μὲν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ ἐνέχουν πολλὰς καὶ βαρυτάτας εὐθύνας διὰ τοὺς ἁρμοδίους.